

Afsted med begyndelsen
En udstilling af Bjørn Ignatius Øckenholt
Galleri Nittenunder d. 1. - 23. september 2007

Ind i gården, ned i kælderens, over trinene – og pludselig befinder man sig i en by. Frederiksberg har altid været en by i byen, men nu er der altså en by i byen i byen.

Lørdag d. 1. september klippede Bjørn Ignatius Øckenholt snoren over til Frederiksbergs nyeste galleri, Galleri Nittenunder, der ligger under selv samme kunstners frederiksbergske billedkunstskole på Kong Georgs Vej 19. Åbningsudstillingen er af Bjørn selv, og hedder 'Afsked med begyndelsen'.

Galleriet består af ét hvidt rum – gulv, vægge, loft, alt er malet hvidt. På gulvet står 10 tingester af varierende størrelse. På væggen hænger et A4-ark med noget, der ligner veje eller blodårer eller måske et floddelta. Et system af en slags. Et system, der kunne indikere systemet på gulvet. Under loftet langs væggene sidder rør, der umiddelbart næppe har noget med sagen af gøre, men som dog tilfører en u-ignorérbar lydcollage. I hvert fald når man er i galleriet alene. Projektører kaster lys, og de 10 tingester danner skarpe skygger. I vindueskarmen et A4-ark med ord om værket.

De 10 tingester er lavet af resterne fra en tidligere udstilling, 'Mig og mine døde venner', der bestod af en solid mængde tegninger af helte på mdf-plader. Selvsamme plader er nu med fast hånd savet ud i ukurante firkantede stykker, der tilsyneladende tilfældigt er smækket sammen til de 10 tingester. Man tænker på huse. Ikke just typehuse, men dog tydeligvis en slags bygninger. Heltene fra den tidligere udstilling er således – uden tøven, blødsødenhed eller sentimentalitet – savet fra hinanden. Og bedst som man overvejer om det er trist eller bestialsk eller begge dele, opdager man de nye muligheder, der aldrig ville være opstået på samme måde, hvis det gamle havde fået lov af bestå. De 10 tingester står som små Fønixfugle. Nydannede helte. Et hoved fra dén, lidt ben fra en anden og en hånd fra en tredje og vupti! En ny og måske endnu mere brugbar konstellation toner frem. På samme måde som at man med tiden ind i mellem kan klare sig uden støtte fra nogle af sine tidligere helte – men dele af dem vil man ikke helt forkaste, og de dele kan fint genbruges. Sammensættes på ny. Efter det nye behov. Helte-ta'-selv-bord. De 10 tingester synes med ét også at stå som vartegn for, at man med sindsro kan save sine 'darlings' i stumper og stykker!

En by hvor alt tilsyneladende kan ske. En formidabel legeplads for en 4-årig knægt og andre legeraske. Man aner i fantasien konturerne af et vejsystem mellem de 10 huse og en livlig aktivitet blandt beboere og nytillflyttere.

Og så er der alligevel stille stille stille. Sært besjælet.

Og så er der titlen. Afsked med begyndelsen. Vi siger hele tiden farvel til begyndelser. Nu og nu og nu. Og så gjorde vi det lige igen. Farvel. Begyndelsen slutter, farvel. Noget pågår, nu. Afskeden begynder, goddag. Farvel. Goddag. Farvel. Goddag. Cyklus. Rotation. Liv.

Man kan tænke, hvad man vil. Men allermest kan man fornemme. Sidde på stolen og indtage byen. Eller liggende iagttage bylivet. Guldglimmer. Skorstensrøg. Et hus på hovedet (alt efter synsvinkel, forstås). Nøglehul. Prins. Trapper. Gryde med låg. Rose (rød, oven i købet). Hånd. En hånd mere. Snebeklædt bjergtop med toppen mod sydøst. Fodsål. Skygge. Mekanik. Striber. Farver. Streger. Ro. Forvirring. Kaos. Verden som vi kender den? Døm selv.

Byporten er åben daglig kl. 14-20 frem til 23. september. Se byen. Og ta' så afsked med den. Og vent så i spænding på, hvad der næste gang dukker op af asken. Farvel. Goddag. Farvel. Goddag.

/ KIT KJØLHEDE LAURSEN